

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 89. Respondit Pilatus: nunquid ego Iudæus sum? v. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

est ad quæstionem propositam alia reposita quæstio; aptè tamen sternens viam planæ responsionis securæ. Si enim Pilatus scire desideret veritatem, diceret ei utique aliter, quam si interrogaret veluti objectionem ab inimicis prætentam; quia tunc accusatores oportebat Pilatum docere quod se Regem nominasset vel saltem nominari passus esset, & utrovis modo iniustitiam commisisset. Hoc igitur modo prudentissime suam ostendit innocentiam, & docuit bonam iudicii formam.

ECce Magistratus omnes in hoc iudice Idololatra habetis exemplum: alta mente reponendum scilicet quod quoties quis coram vobis accusatur nunquam criminum delatoribus fidem prius adhibeatis quam legitimum iudicii ordinem servaverint. In primis testes audiant, porro testium dicta probe considerent, quoniam non raro testes mentiuntur aut falsum referunt. In colligendis ergo eorum depositionibus magna uti diligentia iudices debent, in causa potissimum criminali, quæ ut plurimum tota ex dictis testium pender: Ideo Moyses in lege iudici præcepit severissimum, inferre supplicium testi falsa referenti. Ne igitur in tale vel æternum supplicium cadamus, da gratiam bone Iesu in omni opere & sermone hanc servare formam ut nunquam nudis credam detractorum, susurrorum, & de proximo male loquentium verbis, sed vel non assentiar vel iudicium suspendam, donec de rei veritate certo constet.

S; 89. Respondit Pilatus: nunquid ego Iudæus sum? v. 25.

Iam tertia quæstio accedit, secundæ; & tamen respondere dicitur qui quæstionem ponit, aut igitur quæstiones illæ vim responsionis continent, aut si eam non continent, nescio quomodo respondere quærentes dicantur, nisi forte respondere accipiat pro eo quod est sermonem alterum reponere, sive aptè ad præcedentem sive ineptè. Veruntamen quis ipsam Dei sapientiam ex una, & Pilatum tam sapientem ex altera parte ita respondendo introductos ausit arguere, quod ad propositum sermonem, ineptè suum reponant? Malo igitur censere illos modos loquendi & querendo responsiones formatas non satis penetratos à me fateri quam eorum alterutrum maxime unum de colloquendi forma arguere. Malo illos fateri doctiores, quam ut eorum loquendi formam capiam.

Q Deus in visceribus peccatorum sedet superbia, regina vitiorum, quasi in folio suo & impellit stultos ut ambulent in magnis & in mirabilibus super se. Quod adeo verum est, Domine, ut ipsi homines plebei & abiecti

quarant excellentiam in stercore vilium exercitiorum quibus vivunt; nam de nobilioribus qui gloriantur in virtute sua, manifestum est quod superbia eorum ascendit semper. Gravissima infirmitas hæc est, quæ creaturas tuas Domine facit rebelles & similes Lucifero super astra Dei ascendenti & exaltanti se, ut mala æmulatione sereret similis altissimo. Hoc grande malum facit homines oblivisci conditionis suæ & maiora se ambitiosissime querere. Hæc recuso, discipuli enim tui Domine cognoscentes hoc malum, quod est principium apostatandi à te, exercent seipso vilissimis, exercitiis quantum fert stertus illorum, & multis præliis pugnant contra spiritum inflantem, inimicum gratiæ tuæ. Neque contenti sunt exercitio interno quo ipsi seipso continent infra se, sed studiosissime curant in vestitu, & sermone celare quidquid altum est, ut conterant caput serpentis qui insidiatur calcaneo novissimorum animæ suæ. At quod mirabilius est, comparatione amatorum mundi, querunt occasiones contumeliarum & improperiorum ad extinguendum sensum excellentiæ & acquirendam gloriosissimam victoriam militiæ tuæ. Domine, revera fortes sunt isti milites tui qui sensum acutissimum propriæ æstimationis comprimunt parati contemni & irrideri propter te, ne excidant à veritate. Pauci sunt isti quidem, sunt tamen etiam hodie, quorum laudes enuntiabit omnis Ecclesia sanctorum, quia fecerunt mirabilia magna nimis. Et tu Domine qui corda nosti omnium videns occultas luctas, quibus expriment motus superbiæ multiplices & vehementes, das eis prius copiosissimam gratiam, non qua non sentiant, sed qua vincant, sentientes inimicos tuos qui non fleunt genua coram altissima maiestate tua. Postea vero ad laudem gratiæ tuæ das servis tuis qui contra superbiam fortiter pugnarunt, ut post multa prælia animadvertant se iam non extolli super se, quam vis narrent mirabilia opera tua quæ operaris in eis. Hæc est victoria brachij tui, Domine, in quo fecisti potentiam & dispersisti superbosex altitudine cordis sui: non ut perirent, sed ut iam non essent superbi; sic enim desiderant iusti deficere peccatores à terra, ita ut amplius peccatores non sint. Deficiente ergo superbia cadii Babylon, cuius culmen pertingebat ad nubes, & obstupescit mundus ad spectaculum gratiæ quæ mirabiliter reformat peccatores ad exemplar perfectissimæ iustitiæ tuæ. Hoc studium modo assumebam, cum non extollebam me super duos sapientes colloquentes, quorum vim in sermone non assequebar, & tamen bene eos loqui inter se iudicabam. Sequantur me qui non præsumunt de se scripturarum sacrarum lectores.